

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

på dette område er efter mit skøn mere værd for friskolen end en formel ændring i grundloven, der giver muligheder for ny fortolkning.

Hvor frie kår friskolen skal have at arbejde under, vil til enhver tid afhænge af den lovgivning, der gennemføres med hensyn til tilsyn, og forresten også af de økonomiske kår, lovgivningsmagten giver friskolen at arbejde under. Den danske friskole har under den gældende grundlovsbestemmelse og den almindelige lovgivning, der knyttes dertil, haft en friere stilling end skoler af tilsvarende art i noget andet land, samtidig med at den tillige efterhånden har fået en stor offentlig støtte, så dens stilling som en fri skole for alle befolkningsgrupper derved er blevet en realitet.

Denne støtte fra det offentlige ydes uden noget krav om særligt tilsyn eller særlig kontrol. Jeg tror ikke, at noget tilsvarende findes i noget andet land. Jeg føler mig imidlertid overbevist om, at friskolen er så forankret og rodfæstet i dansk skoleliv, at ingen vil tænke på at ændre den frie og selvstændige stilling, friskolen har, fordi denne skole bygger på en skoleidé, der har vist sig at være af betydelig værdi både for friskolen selv og for den danske skole som helhed. Hjemmenes ansvar og ret er anerkendt under den nuværende grundlovs bestemmelser, og dette synspunkt vil fremdeles være forankret i den nye grundlov.

Jeg har så kun tilbage at sige, at jeg er medforslagsstiller til det ændringsforslag, som er stillet af et flertal, om, at det nye etkammer skal kaldes folketinget, og jeg vil anbefale, at man vedtager dette ændringsforslag. Jeg ved, at der er andre, der vil sige mere om dette spørgsmål, men jeg synes, at alting taler for, at vi skal bevare navnet folketinget, som i det danske folks bevidsthed er udtryk for den folkerepræsentation, som vi her i Danmark har haft gennem tiderne som det førende ting i vor statsforfatning, og at det derfor vil være naturligt at bevare dette navn.

Jeg kan anbefale de ændringsforslag, der iøvrigt er stillet af flertallet, og tilråde, at man stemmer for dem og altså også for ændringsforslaget om det nye etkammers navn.

Helge Madsen: Da vor ordfører, det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby), ikke kan

være tilstede, vil jeg gerne fremsætte nogle bemærkninger i anledning af den foreliggende betænkning om grundlovsforslaget og forslaget til tronfølge lov.

Dengang hovedretninglinierne for forfatningsændringen var nogenlunde fastslået i forfatningskommissionen og man i store træk kunne danne sig et billede af de forslag til en ny grundlov, som sandsynligvis ville blive resultatet af kommissionens arbejde, stod hvert enkelt af kommissionens medlemmer overfor valget mellem at yde sin positive medvirken hertil eller at modsætte sig ændringer. Der var for mig ingen tvivl om, at man skulle bidrage til, at den ny grundlov blev ført igennem, og så måtte man også erkende vilkårene og gøre sig kart, at vel var det rimeligt at præcisere sine standpunkter, også de principielle standpunkter, for om muligt at vinde tilslutning og eventuelt flertal for dem, men når dette ikke var muligt, måtte hensynet til den foreliggende opgave, forfatningsændringen, gå forud.

Naturligvis var det fortsat vor opgave under forhandlingerne i forfatningskommissionen at søge at hindre sådanne ændringer, som ville vanskeliggøre en udvikling af samfundet i den retning, som vi ønsker det. Her tænker jeg f. eks. på § 82 om værnepligten, som unægtelig ikke påbyder et frivilligt værn, som vi ønsker det, men som heller ikke udelukker en sådan løsning, når det i befolkningen er lykkedes os at skabe et flertal for en sådan løsning af dette problem. Man tør vel også anføre, at hvis partierne, hvad også det ærede medlem hr. Bomholt var inde på, hver især havde fastholdt deres principielle linier, ville dette have virket ødelæggende på hele forfatningsarbejdet. Dette har været vor grundindstilling i kommissionen som også nu i udvalget.

Det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) gennemgik ved forslagens første behandling her i salen de ændringer, som kommissionen foreslog, og som regeringen havde gjort til sine, og anbefalede dem som fremskridt. Jeg vil gerne understrege denne anbefaling og opfordre også befolkningen udover landet til nøgternt at vurdere ændringerne paragraf for paragraf; forfatningskommissionens betænkning foreligger jo i bogladerne. Jeg føler mig overbevist om, at man ved en sådan selvstændig, nøgtern vurdering af det foreliggende for-